

Geliefde "verre Naasten",

"verre Naasten" was de naam van het zendingsblad van de Hervormde Kerk dat ik als jong meisje las, nadat ik me bewust geworden was van de roeping op mijn leven. We zijn nu opnieuw bij die "verre naasten" in het gebied waar we als zendelingen begonnen zijn. We hebben onze tentpinnen verder uit moeten zetten en ons gevestigd in Alice Springs, het hart van dit grote gebied, Australië en de eilandstaten daar omheen. Onze roeping en de Zaak waarvoor wij staan is nog niet afgerond. Integendeel het lijkt groter en dringender geworden. We mogen ons omringd weten met jullie als onze "verre naasten" en een team van vier bedieningen, met wie we symbolisch verbonden zijn in een "talliet" die we mogen uitstrekken over de aarde, ziende hoe van de "hoeken" der aarde het Evangelie van het Koninkrijk terugkeert naar Jeruzalem.

ERZOENING

KONINKRIJK

FAMILIE

KONINKLIJ
PRIESTERSCHA

We willen de leiders van die bedieningen graag aan het woord laten.

Monda is al meer dan 35 jaar de coördinator van gebed, waarbij ze nu hulp heeft gekregen van Dénise.

Zij brengen regelmatig de voorbidders bij elkaar om samen te bidden, maar ook in dialoog te gaan over de "zaken", waarvoor wij staan.

Samen vormen we een "Koninklijke Priesterschap", met Juda, die de scepter van het Koningschap heeft ontvangen en wij als Efraïm, de rol van de eerstgeborene moeten vervullen.

(Gen.49:10 & Jer.31:9,
Ex.19:6 & 1 Petrus 2:9-10)

Dit is wat Monda schrijft:

Ik wil graag iets vertellen over mijn lange wandel met Janny en Iris.

Ik ga mijn hart met jullie delen....

Er zijn zoveel momenten geweest dat ik met tranen in mijn ogen honderd dingen heb mogen meebeleven en ervoor heb mogen bidden.

Ik werd bepaald bij het verhaal van Paulus. Nee, niet de Paulus van de bijbel, maar de Paulus uit de rimboe. Deze Paulus liep als jongetje achter Janny en Iris aan in hun bediening bij de Bauzies.

Is het dan niet ontroerend om iemand, die niet bekend was met de liefde van de Hemelse vader, te zien opgroeien en nu een man Gods is geworden. Herinneren jullie je nog dat een jongeman uit het oerwoud van Papua, zelfs een reis naar Israël heeft kunnen maken. De eersteling van hun bediening, die naar de Berg des Heren werd meegenomen. Dat is toch een groot wonder.

Ik denk ook aan Izak, een jongen die verwond en arm was
en nu een arts is en zijn volk dient als Psychiater,
en spreekbuis is van onze Hemelse vader.

Dit is mijn ontroering dat er twee vrouwen gehoorzaam zijn
geweest, en de Heer volgen op de weg hoe Hij hen in Zijn Koninkrijk
wil gebruiken.

Toen was daar in Papua een opwekking onder de jeugd, waar zelfs
de Nederlandse T.V. opnames heeft gemaakt van al de wonderen,
die daar gebeurden.

Dan komt de opdracht dat deze twee lieverds naar Israël moeten gaan.
Iedere keer het land uit en elke keer het van de Heer verwachten of ze het land
weer in kunnen gaan.

In die tijd kwam ook de opdracht om naar de 4 hoeken van de aarde te gaan.
Opnieuw een opdracht. Hoe moet dat gefinancierd worden? Weer een wonder,
als je terugkijkt.

Ze worden langzamerhand wat ouder, en dan toch zulke afstanden te moeten reizen. Wat
denken jullie van al die klimaatverschillen? Boven de 40 graden of 40 graden onder nul!

Iedere keer was in mijn die ontmoeting.

Dan heb ik jullie nog niet verteld over de lichamelijke strijd en dat er verschillende keren voor hun leven werd gevreesd. Wat wij dan als achterban deden is:

Handen vouwen en nogmaals handen vouwen

En zoals Gods woord belooft, de weg gaat verder omhoog. Maar klimmen kost heel veel energie. Ik mocht getuige zijn hoe de weg steeds veranderde en steeds nauwer werd.

Vele mensen zijn erbij gekomen en velen zijn weer afgehaakt.

Toch konden Janny en Iris niets anders doen dan gehoorzamen.

Velen van jullie zijn betrokken geraakt in de laatste fase vanaf het vertrek uit Nederland

en de specifieke wijze waarop afscheid genomen moest worden van Europa. Nog niet alles is daarover verteld.

(Een verslag daarover komt nog Er moest eerst het een en ander verwerkt worden.)

Is het voor jullie ook zo wonderlijk, hoe God handelt met Zijn dienstknechten?

Vul je eigen naam maar in. Dan weet je dat het niet altijd makkelijk is als je een opdracht van de Hemelse vader ontvangt.

Wij hebben Janny en Iris als brood op het water mogen werpen. Alweer een wonder van God dat sommigen hen terug hebben mogen vinden en meebewegen in wat God hen heeft toevertrouwd. We hopen en bidden dat meerderen van jullie hen mogen terugvinden.

Een ding dat ik absoluut geleerd heb van mijn hartsvriendschap met deze twee vrouwen:
Doe alleen dat wat je God hebt horen zeggen.

Is dat makkelijk? NEE! Er zullen altijd mensen om je heen zijn, die Zijn woorden in twijfel trekken.

Nu komt er weer zo'n periode aan. Weer het land uit. Al je huisraad weer opslaan en niet weten wanneer je weer kan terugkeren naar de basis in Australië. Weer gebruikt worden op andere plaatsen in dit grote mandaatgebied in de Stille Zuidzee.

Zij bidden daar en wij bidden hier....

Waarom is gebed zo belangrijk?

Piet kan dat het beste uitleggen. Hij weet als geen ander dat "boete" tot verzoening leidt.

VERZOENING

Zonder verootmoediging vaart niemand wel!!!

Piët schrijft:

Tijdens de "niet zomaar een reis" met Iris en Janny in 2016 hebben we ons mogen verootmoedigen bij het altaar van Jehoshua bij de berg Ebal.

Tijdens die verootmoediging kwam er ook een heleboel pijn naar boven bij onze Aboriginal zuster en ook onze zuster uit Papua. Heerlijk was het dat we daar onze harten mochten uitstorten (Jes.53:5).

Tijdens de "niet zomaar een reis" van de tien ontzagwekkende dagen in 2017, mochten we ons verootmoedigen voor zowel alle opgestapelde schulden van Efraïm, maar ook voor de schuld van Juda, waar sommigen zich sterk mee identificeerden. Ook over en weer werd er plaatsvervangend vergeving gevraagd en gegeven over zaken Juda en Efraïm betreffend. Een wonderlijk priesterlijk avontuur, waarbij zowel dieptepunten als hoogtepunten werden beleefd.

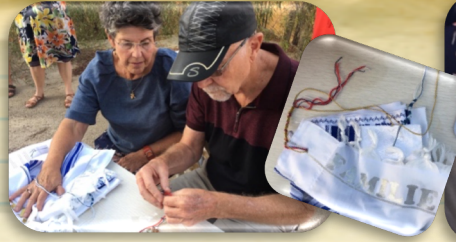
In 2018 kwam het afscheid nemen van Janny en Iris na nog een gebedsreis naar Berlijn, waarin ook de verootmoediging weer een belangrijke plaats innam op de enige hoogte, die Berlijn kenmerkte. We gooiden daar steentjes in het water bij iedere zonde die we over Europa beleden.

Tijdens de afscheidsdienst bleek al dat er een nieuwe taak voor hen wachtte in Australië. Daarin zouden de Aboriginals een sleutelrol vervullen.

Na allerlei belevenissen en gebedsavonturen (c.q. reizen), zowel in Australië als in Israël in 2019, bleek opnieuw hoezeer de verootmoediging (Lev 26:40-42) een sleutelrol speelde.

Tijdens de laatste conferentie in Israël bleek dit ook weer, toen Juda zich verootmoedigde bij de steilte, waar men vroeger meende Yeshua te moeten af werpen. Deze verootmoediging maakte diepe indruk op alle betrokkenen. Zeker toen daarna het: Gezegend Hij die komt in de NAAM van de Heer, gezongen werd.

Nu in 2020 wordt er deze maand een gebedsconferentie gehouden in het hart van Australië, in Alice Springs. Hierbij spelen Aboriginals ook een rol (zie gestuurde e-mail hierover). Het is heel belangrijk dat deze gebeden door velen gedragen zullen worden. We hebben als Nederlanders ook nog wel het een en ander goed te maken naar de Aboriginals. Bidt u mee, dat de volmaakte wil van de Heer hierin mag geschieden.

(Voor degenen die hier heel specifiek in mee willen bidden, zie programma van de Prayer Gathering van 12-16 Maart, dat bijgevoegd is bij de begeleidende email voor deze nieuwsbrief)

Piet haalde al diverse "niet zomaar reizen" aan. Bob haakt hier verder op in, in de context van Koninkrijkszaken, die hij vertegenwoordigt en waarover wij vaak met hem in dialoog gaan.

KONINKRIJK

Dit schrijft Bob:

Tijdens de "niet zomaar een reis" met Iris en Janny in 2014 hebben we gehoor gegeven aan de oproep van Jozua in een docudrama in Silo, waar de tabernakel heeft gestaan. Hij zei tegen de leiders van de overige stammen:

"Connect with the Land and the Land will connect with you!"

(Iets wat Aboriginals en alle First Nations, beter begrijpen dan Christenen, die Gods bedoeling met land (dus ook de gehele aarde) vaak niet begrijpen. Datzelfde geldt voor Zijn bedoeling met de familie of zoals Paulus ons noemt "huisgenoten" Gods.)

In antwoord aan de oproep van de wachters (notzrim = in modern Hebreeuws de naam voor Christenen) in het Bergland van Efraïm, o.l.v. twee Joods orthodoxe gidsen, zijn we opgestaan en via het hartland naar Sion getrokken (Jeremia 31:6).

Dat hebben we geweten: want op de dag, dat wij de zonde van Jerobeam wilden doorbreken, door wel naar de Tempel in Jeruzalem te gaan tijdens het Loofhuttenfeest, brak daar een opstand uit alsof er in de geestelijke gewesten zeker iets op het spel stond. Toen wij net voorbij de mestpoort het vuurwerk en tumult gadesloegen, vroeg ik nog aan Hanoeh Young, onze reisgids, of hij nog een plan-B had, want het zag er niet naar uit dat wij de Tempelberg op konden die morgen. Hij citeerde tot mijn grote schaamte een uitspraak van Yeshua: "*O ye of little faith*", immers niet lang daarna was de opstand neergeslagen en konden wij alsnog de Tempelberg op, waar we met meer vrijheid dan anders konden rondlopen en ons verblijden in de Eeuwige en ons tevens verbazen over de letterlijke toneelstukjes (brancards met figuranten) die de opstandelingen uitvoerden om medelijden op te wekken.

Voor uitgebreider verslag van die reis, zie:

<https://bvdijk.wordpress.com/2018/07/09/niet-zomaar-een-reis/>

Die reis brandt nog steeds in mijn geheugen en is voor mij illustratief voor de profetische boodschap en het onderwijs dat ik voor het eerst mocht horen tijdens "niet zomaar een avond" in december 2013 bij Pillar of Fire in Den Haag, toen Iris niet van stoppen wist, en ik dat ook in het geheel niet erg vond. Haar zinderende boodschap over het best bewaarde geheim (Openbaring 10) over hoe JHVH in onze tijd de twee stokken van het Huis van Juda en het Huis van Israël bij elkaar aan het voegen is, was adembenemend. Janny en Iris hebben dan ook zoveel meegemaakt en te vertellen, dat Jack van der Tang in voorjaar van 2018 zeven sessies nodig had om hun verhaal voor Radio Israël ten gehore te brengen.

<https://radioisrael.nl/joomla/index.php/radio/programmas/serie/16-ma-nishma>

Om de boodschap en missie van Iris te begrijpen, grijpt ze zelf steeds terug op de roeping die zij al als 11-jarig meisje heeft ervaren: Betrokken te zijn bij zending aan het uiterste der aarde en de voorbereiding van de komst van de Messias in Israël.

Beide heeft ze in vervulling zien gaan: Zending onder de Bauzies in Papua en een vernieuwende rol bij het ontvouwen van Zijn Meesterplan in Israël.

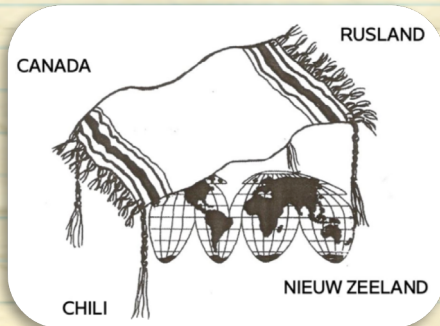
Geleid vooral door openbaring en het gehoor geven aan Zijn stem, mochten zij op de vier hoeken van de aarde een 'Talië' spannen, om uitdrukking te geven aan Zijn boodschap "Nog eenmaal

....

- ...zal duisternis de aarde bedekken"
- ...zal Ik een weg banen door de woestijn"
- ...zal Ik mijn armen kruisen over de aarde"
- ...zullen de Chaldeeën komen"

Opdat zal blijven, wat niet wankel is

(Analoog aan Hebr.12:27).

Eind juni 2018 mocht ik hen opnieuw vergezellen, dit keer naar Berlijn tijdens hun afscheidsreis van Europa, waar we d.m.v. het aanbrengen van 'bloedmarkers' de gevolgen van haar ongerechtigheden bij het altaar van Pergamum mochten verbreken.

(Een vertrouwelijk verslag daarover is bij mij verkrijgbaar.)

Afscheid inderdaad van Europa via Rome, en ook Israël waar zij het land niet meer binnen mochten. Maar zij bleven de huisjes in Hatzeva in de Arava-woestijn huren, omdat er nog een weg door de woestijn gebaad moet worden. Om financiële redenen hebben ze een daarvan moeten afstoten.

Irís gaat hier even op in:

Het "huisje van Janny" heeft een nieuwe naam gekregen "Sha'ar Sur", de poort van vertrek. Dit woord is meer dan een vertrek, het betekent "afwenden", zoals in "vertrekt, vertrekt, raakt het onreine niet aan, gij die de heilige vaten des Heren draagt (Jes.52:11). Het was een poort die naar de tempel leidde (2 Kon.11:6) en in 2 Kron.23:5 de fundamente poort wordt genoemd. Dit huisje is een plaats om terug te keren naar Zijn fundamente (ook onderdeel van de gebeden in Alice Springs) en te belijden dat wij daarvoor in de plaats onze eigen fundamente hebben neergelegd. Dan kan deze "poort", de poort van vertrek worden en ons leiden naar de Tempel. Maar uit de reis, die eerder gemaakt is, blijkt dat wij eerst nog de opgang naar Efraïm moeten maken. We willen jullie uitdagen om die (profetische) reis met ons te maken. Dat kan ook letterlijk ter plaatse vanaf Hatzeva naar Ma'ale Efrayim (Zie Familiezaken).

Bob gaat verder:

Kort daarna ben ik met anderen gevraagd bestuurslid te worden van *Judah and Ephraim Ministries* en hebben wij ons bij het afscheid van Janny en Iris voorgesteld, voor hen gebeden, gezongen en uitgezegend door hen als brood "op het water te werpen, in de verwachting hen na vele dagen weer te vinden." (Prediker 11:1)

Zijn goede woord, dat zij hebben gesproken zal leven, zal gevonden worden, zal door ons gevonden worden. Misschien niet meteen, maar op een dag zullen we oogsten wat ze hebben gezaaid.

<https://charlesspurgeon.nl/werp-uw-brood-uit-over-het-water/>

Zij werden teruggeleid naar hun mandaatgebied dat begon in Papua en heeft zich verder uitgestrekt naar het buurland Papua New Guinea indertijd, en nu naar Australië en de eilandstaten daaromheen. Zij zijn neergestreken in Alice Springs in het hartland van Australië, te midden van Aboriginals en hebben zich verbonden aan het Christian Family Centre (Pinkstergemeente) dat onderdeel is van CRC (Christian Revival Crusade). <http://cfcalice.com/>

Deze beweging is ook actief in Papua bij de gemeente, waar Victor en Kezia bij betrokken zijn en Janny en Iris regelmatig cursussen mogen geven. Wonderlijk hoe die connecties ook hier weer samenkomen. (Zie Ps. Neng, Jonah en Ester, en SABA Bijbelschool waar Paulus een https://www.facebook.com/pg/BarrySilverback/posts/?ref=page_internal opleiding heeft gevolgd)

Papua, Indonesia

Ps Neneng Itaar is the leader of the work in Papua. Pray for the local church believers to continue to grow in the Lord and in their zeal to share the gospel with others.

Ps Jonah and Lena Skae with **Emmanuel & Grace**. Ps Jonah teaches in SABA Bible School and is involved in the local church. Pray for the 10 students (below) who graduated last month, to find open doors to serve the Lord.

Talea Puritau is serving in SABA Bible School, overseeing the female students.

Sister Esther Renda oversees the Children's Home—Rainbow Orphanage.

De voorgangers van de gemeente in Alice Springs heten Ben en Rebekah Matson. Zij worden geholpen door de ouders van Rebekah, Stephen en Cheryl, die ook voorgangers zijn. Stephen komt regelmatig in West Papua waar hij betrokken is bij de bediening van Suzette Hattingh, met wie Janny en Iris tijdens de opwekking in Papua samenwerkten met een kinderteam. Een aantal jaren geleden heeft Suzette zich in West Papua gevestigd.

Ook hier weer wonderlijke connecties, waardoor de vader bevestigt dat we deel zijn van Zijn plan.
Hij leidt en brengt samen.

Voordat Janny en Iris geleid werden naar Alice Springs, hebben ze eerst het hele land moeten rondreizen om d.m.v. het aanbrengen van 'bloedmarkers', boete en verzoening te doen voor de vele misdaden van Blanken, inclusief Zendelingen. Wij hebben daar geen benul van. Bij mij drong het eind vorig jaar, tijdens een zeer bijzondere profetische conferentie in Nazareth, pas echt door 'waar zij vandaan komen'. Wat hen beweegt in hun ontferming voor de diverse inheemse bevolkingsgroepen, die behoren tot wat de "First Nations" worden genoemd: de oorspronkelijke bewoners die door blanke Westerlingen in internaten werden gestopt voor een heropvoedingsprogramma, maar nu in Yeshua hun bestemming hebben gevonden.

<https://www.youtube.com/watch?v=j9ZGZukfak8>

Zo vertelde een vrouw hoe ze ooit in Nieuw-Zeeland aankwam om de Aboriginals daar te helpen. Een inheemse vrouw zei tegen haar: "Als je hier bent om me te helpen, heb ik je hulp niet nodig, want het helpt toch niet. Maar als je hier bent omdat je bestemming verbonden is aan de mijne, dan kunnen we samenwerken om alles te herstellen."

Als Iris naar de Kerk in Australië kijkt, met name in het hart van het land, is het nodig om terug te keren in gebed naar de wortels van de Kerk, berouw te tonen en te herroepen waar foute beslissingen zijn genomen. Daartoe willen ze in maart voorbidders in dialoog samenbrengen, zodat ze zich samen kunnen verootmoedigen namens de Kerk en bidden voor dat huis (van Jozef), waar de meesten van ons in zijn opgegroeid.

(Zie "Invitation Letter", die bijgevoegd is bij de begeleidende email voor deze nieuwsbrief)

Bij de conferentie in Nazareth waren opvallend veel deelnemers aanwezig uit de Pacific, die ieder apart een protocol hadden, waarin zij als 'wijzen uit het oosten' ten overstaan van 'hun oudste broer' hun opwachting voor de Koning maakten, musiceerden, dansen opvoerden en geschenken meebrachten.

Mezelf afvragend wat de achtergrond hiervan is en hoe dat te verklaren, verwijs ik graag naar mijn verslag van die conferentie: <https://bvdijk.wordpress.com/2020/01/08/welcoming-the-lion-of-judah-in-nazareth-15-19-december-2019/>.

Wat ik daaruit geleerd heb is dat in Gods Koninkrijk de verhoudingen 'upside-down' zijn en de eersten de laatsten zullen zijn. Deze bevolkingsgroepen uit de Stille Oceaan hebben als laatste volkeren het evangelie van het Koninkrijk gehoord, doch zijn – niet gehinderd door een antizionistisch verleden – de eersten die het Geheimenis van Israël verstaan en omarmen, zelfs zo dat zij de leiders van de Messiaanse Gemeenten moesten wijzen op hun verantwoordelijkheid om de gelovigen uit de volkeren uit te nodigen i.p.v. bijvoorbeeld de Internationale Christelijke Ambassade.

Zij getuigden op unieke wijze heel goed te weten wat het betekent de Eerstgeborene te zijn, een concept dat wij in het Westen kwijt zijn.

Wij mogen de Eeuwige danken, voor wat Hij door Janny en Iris heen doet in het verspreiden van het Evangelie van het Koninkrijk van God, inclusief onderwijs over het belang van geënt te worden op de Edele Olijfbloom en gevoed te worden met zijn (Hebreeuwse) sappen, en het voorrecht te ontdekken burger te mogen zijn van het Gemenebest van Israël (Efeze 2).

Eerdergenoemde conferentie werd niet zonder reden in Nazareth gehouden, de plaats namelijk waar Yeshua in de synagoge uit de Jesaja 61:1-2 voorlas, doch Hij stopte bij de Dag der Wrake. Omdat Hij deze tekst op zichzelf betrok, werd Hij vervolgens naar een klif gebracht, waar Zijn volk hem naar beneden wilde werpen. Het is duidelijk dat die Dag der Wrake toen nog niet was aangebroken. Dat deze dag nu nabij is dan ooit, is duidelijk. De vraag die opkwam, is of wij deze dag kunnen aankondigen of moet Yeshua dat doen?

Die vraag heeft Iris opnieuw bepaald bij haar tweede ervaring in de hemel in 1990:

"Ik bevond me ineens voor de troon van God en zag Yeshua opstaan van de troon. De Vader begon tot mij te spreken en zei: Iris, zie Mijn Zoon maakt zich klaar om terug te keren naar de aarde. Let op Zijn Koninklijk gewaad. Doordat Hij zich beweegt, wappert Zijn mantel en dat zal voelbaar zijn als een nieuwe wind van Mijn Geest op aarde. Wat in de hemel gebeurt, heeft effect op aarde. Er zal een moment komen, dat is nog niet nu, dat Mijn zoon Zijn stem zal verheffen in de hemel en dan zullen er ontzagwekkende dingen op aarde gebeuren."

In 2008 is de Vader hierop teruggekomen en zei, Iris de tijd is nu nabij dat Mijn Zoon Zijn stem gaat verheffen in de hemel. Haar vraag vorig jaar was: Is die tijd nu aangebroken?

Luister voor een antwoord op die vraag naar deze proclamatie van Reuben Berger:

<https://www.facebook.com/loan.peia.7/videos/2492821460993919/>

Op die conferentie heb ik ook kennis kunnen maken met bestuursleden van JEM Australië, Marion Sully en David en Deborah Morris uit Australië, die instrumenteel geweest zijn in de verbinding met Aboriginals.

Nu hoop en bid ik dat deze informatie u helpt om het werk dat Janny en Iris daar ver weg mogen doen beter te begrijpen en mede daardoor hen te ondersteunen in gebed en financiën. Zij hebben helaas geen permanent visum voor Australië en moeten op 13 April het land verlaten. Ze hebben het op hun hart terug te keren naar Papua, naar Paulus en hun andere geestelijke kinderen en kleinkinderen, die al een appartement gebouwd hebben voor hun pensioen. Maar het ziet er nog niet naar uit dat ze daar zullen blijven om van hun "pensioen" te gaan genieten.

Het is duidelijk dat de vader wil dat zij hun tentpijnen verder uit moeten zetten in de Pacific door het doen van Voorbede, Boete en verzoening en het geven van onderwijs over het Meesterplan van God (Zijn Koninkrijkszaken), met als doel het bijeenbrengen van de Familie.

Dat is de laatste "hoek" van de Judah and Ephraim Ministries, die we willen beschrijven. Bij "deze hoek" van Familiezaken zijn we eigenlijk allemaal betrokken.

Familie Zaken

Iris schrijft zelf:

Familiezaken begon al toen we naar Papua werden uitgezonden (Monda kent ons van die beginjaren).

Eigenlijk leerden we daar het boek Hosea kennen:

Een volk niet geliefd (Lo-Ruchama), die de woorden Ammi (Mijn volk) nog niet hadden gehoord. Wij mochten hen uitleggen dat door het zaaien van Efraïm, die de stok van Jozef in zijn hand heeft (Ez.37:19 Hsv), het zaad van Gods beloften ook onder hen gezaaid is. Door de verkondiging van het Evangelie is dat woord bevrucht en konden zij opnieuw geboren worden. Dat is geen doctrine of een "altar call", maar het geboren worden in een familie!

Groot is dat geheimenis! En zoals Bob al schreef, kan ik niet stoppen hierover te spreken. Nog groter is, dat dit geheimenis zich nu verder aan het ontfouwen is, want de familie wordt herenigd. Verloren zonen keren terug. We beseffen dat we het vaderhuis vergeten hebben. Manasse komt terug uit het huis dat onder de natiën gezaaid is. Groot is die dag van Jizreël geworden (Hosea 1:11). De nakomelingen van Juda en de verloren zonen (schapen) van Israël worden bijeengebracht, ontmoeten elkaar. Daar zouden we vele voorbeelden van kunnen geven, aangevuld met de verhalen van Bob, maar ook van Denise en Willy, en anderen die zich daarbij aansloten, en de weg gebaad hebben naar Ma'ale Efrayim, toen wij dat niet meer konden doen.

Willy schrijft hoe dat allemaal begon:

In 2017 was ik deel van de "niet zomaar een reis", een minjan, die biddend en vastend, de weg baande van de woestijn naar Jeruzalem. Onderweg stopten we bij de doopplaats van Yeshua in de omgeving van Gilgal, waar Israël onder de leiding van Jozua de Jordaan overstak. Jozua beschrijft hoe Hij 12 stenen mee moest nemen naar het kamp in het Beloofde Land, maar ook hoe hij 12 stenen achterliet in de rivier (Jozua 4:8-9). Deze stenen, zou je kunnen zeggen, zijn een beeld van de gelovigen onder de volken, die achtergebleven zijn in de rivier en het Vaderhuis zijn vergeten.

Symbolische zijn wij met 12 stenen, waaronder ook 2 stenen voor Janny en Iris, het water ingegaan. We hebben gebeden voor de "Twaalf in Efraïm", dat ze uit de rivier tevoorschijn mogen komen. Deze stenen hebben wij als stille getuigen tussen de "stenen van Juda" onder een olijfbloom gelegd, bij de ingang van Ma'ale Efrayim.

In 2018 ben ik onder andere met Dénise, Adri en André vanuit Jeruzalem een dag naar Ma'ale Efraym gegaan, met het verlangen dat de vader ons in contact zou brengen met onze oudste broer Juda. Wij ontmoetten daar Eden, die haar hart met ons deelde. Wij mochten zelfs voor haar bidden. Tijdens deze eerste ontmoeting heeft de vader haar in ons hart gelegd en ben ik met haar in contact gebleven. Dit heeft ertoe geleid dat Dénise en ik haar regelmatig bezoeken als we in Israël zijn. In het voorjaar van 2019 bracht ze ons in contact met Moshe. Hij is Joods en van de stam Benjamin.

Hoe bijzonder dat de Vader ons in de ontmoetingen telkens bewust maakt van de rol van Juda en Benjamin.

De twee Joodse gidsen waar we veel mee samenwerkten, Hanoch en Mickey, zijn ook van Juda en Benjamin.

Ondanks dat Moshe nog niet ten volle begrijpt wie wij zijn, en wat de reden is dat we telkens terugkeren naar Ma'ale Efrayim, stelde hij heel spontaan twee kamers beschikbaar, waar we e.v. kunnen overnachten. Dit was een bevestiging voor Janny en Iris, die gebeden hadden: "Al geeft u ons om te beginnen twee kamers in Ma'ale Efrayim, dan vertrouwen we erop dat er op uw tijd een "familiehuis" zal komen."

En zo is het gegaan. De kamers zijn gebruikt ter voorbereiding van de 'Familiedag' op 12 november in 2019. Hiervoor kwam een team uit Nederland, die ook enkelen van het team uit Australië ontmoetten.

Na veel overleg en gebed hebben Ephraïm en Rimona, die in Israël de Familie vertegenwoordigen, de tzitzit aan de hoek van Familiezaken gebonden, waarin de kleuren van de Bruid en de Bruidegom verweven zijn. Wit en Rood, Juda en Efraïm, die in de dans van Mahanaim samen komen en uiteindelijk één bruid worden, de Gouden Bruid, maar verenigd zijn door de Blauwe draad van Yeshua.

Iris gaat nu weer verder:

In ons eerste jaar in Australië hebben we de Dans van Machanaïm en de bijbehorende boodschap mogen delen op de plaats waar wij "profetisch" aan land zijn gegaan in Australië. Daar is gebleken dat de Bruid van Australië als "schipbreukeling" op het strand ligt. Dat is ook de reden dat als onderdeel van het programma voor de gebedsconferentie, we de Bruid zullen doen opstaan, ook weer met een profetische dans.

Tenslotte:

Achter deze bijzondere bedieningen staat een praktisch team, die al jarenlang Janny en Iris hebben ondersteund. De aanvoerders van dat team zijn Dik en Nel Warner. De meesten van jullie kennen hen wel. Hoewel Dik niet verbonden is met de Talliet van de vier bedieningen, houdt hij zijn eigen "tzitzit" in zijn hand. De Blauwe Draad bevestigt dat we verbonden zijn met elkaar in Yeshua. Dik is onze "bouwer", geestelijk zowel als praktisch. Je kunt op hem bouwen, maar hij staat ook altijd klaar om ons te helpen met een "bouwklusje".

Dit is hoe hij het zegt met zijn eigen woorden:

Als de vader spreekt dat je 2 meiden van Hem moet ondersteunen met raad en daad dan is dat iets wat Nel en ik gewoon doen. We doen dat omdat we van ze houden net als de vader. Dit los van leringen, dogma's en roepingen van mensen. En als je een belofte doet, met de vader als getuige, moeten we ons daaraan proberen te houden. Dit staat los van een organisatie of een stichting. Dit is Lichaam!!

Nu je alles gelezen hebt over ons leven, onze roeping en taak, die we nog af moeten maken, vragen we:

Wil je onze "verre naaste" zijn door ons te steunen in gebed en indien mogelijk met een maandelijksse gift, zodat wij door kunnen gaan met de ZaaK waarvoor wij staan (2 Cor.8:5 H&SV)?

Dan zal je bij "het pakgoed", net als wij in de voorhoede, delen in de zegen.

Met dank aan jullie, die dit al jaren doen en gedaan hebben (2 Cor.8:3 H&SV).

Uitzienende hoe we met jullie hulp verder mogen gaan,

In Zijn liefde verbonden

Janny en Iris

E-mailadressen en telefoon:

Monda:	mondamarialammers@gmail.com	0183 62 23 59
Dénise:	denise.oortwijn@home.nl	06 40 40 49 18
Piet:	p.m.luijten@kpnmail.nl	078 616 58 37
Bob:	bvdijk@gmail.com	06 40 11 89 25
Willy:	w.lindeboom@hotmail.com	06 53 70 30 98
Dik:	c.w.d.warner@judahandephraim.net	06 52 66 97 66
Iris:	iris@judahandephraim.net	+61 417 854 264
Janny:	janny@judahandephraim.net	+61 418 517 073

**Burgemeester van Akenwijk 9
3341 BA Hendrik Ido Ambacht**

Netherlands Mobile: + 31 (0) 6 52669766

Email: info@judahandephraim.net

ANBI Status KvK nr. 411 27790

IBAN: NL92 INGB 0003 2157 57

BIC: INGBNL2A